

amterne, at de skal gøre en ekstra indsats på det område, og det vil vi også søge at gøre i årene fremover. Og der er i sygehusvæsenet sat et milliardbeløb af til en ekstra indsats på det område, og det er lykkedes på nogle områder, men der er andre områder, hvor man er bagefter.

Men jeg vil da gerne sige, at jeg finder det uacceptabelt, at de sygehusansvarlige ikke har fulgt den hjerteplan op, der blev indgået i 1993, for der blev dengang indgået en glasklar aftale om, hvor mange forundersøgelser og hjerteoperationer der skulle foretages årligt på de centre, der er til den slags operationer landet over. Og at det så ved periodens udløb kan konstateres, at aftalen ikke er overholdt, og at man er ca. 1.000 behandlinger bagefter, synes jeg ikke er acceptabelt, og jeg håber, at det er et emne, der kan tages op i forbindelse med de videre forhandlinger med amterne, for den måde kan man altså ikke forvalte de kommunale aftaler på.

Og så vil jeg sige til hr. Per Stig Møller, at vi har en grundlæggende forskellig indstilling til, hvad der skal til for at bekæmpe volden, for vi har ganske vist nu i Folketinget godkendt justitsministerens forslag om en hårdere straf for de groveste voldstilfælde, men vi kan altså ikke løse voldsproblemet alene gennem straf, og det er fuldstændig urealistisk at forsøge at bilde befolkningen ind, at der bliver færre voldstilfælde af, at der straffes hårdere.

Det, der bliver færre voldstilfælde af, er at forebygge, at voldsmandene overhovedet dukker op, at de unge mennesker overhovedet kommer ind på den løbebane at begå vold ved at ryge ud i misbrug og begå hærværk og kriminalitet, og hvad der ellers ligger bag de grove voldstilfælde.

Det er dér, den vigtige indsats ligger, og det er dér, jeg synes vi kan sige at der virkelig er gjort en indsats fra regeringens side også i denne folketingssamling.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil også meget gerne blande mig i den voldsdebat, som her er blevet rejst af Venstre og De Konservative, og jeg synes, det er godt, at vi også under afslutningsdebatten får debatteret et emne, som i allerhøjeste grad optager den danske befolkning, for der er ingen – heller ikke Socialdemokratiets ordfører – der overhovedet kan være i tvivl om, at netop hele voldsproblematikken er noget, som optager folk med hen-

syn til, hvad Folketingets politikere vil gøre, men det er jo desværre korrekt, at den volds-pakke, som er fremlagt af regeringen, og som bestemt også er gennemført med Dansk Folkepartis stemmer, ikke opfylder kravet fra den danske befolkning om, at der må skrives langt hårdere ind over for voldsforbrydere.

Og det er da vigtigt, at der skal forebygges, men hvad så, når forebyggelse ikke er nok og der stadig væk er nogle, der udøver vold? Skal der så ikke sættes langt mere effektivt ind?

Så kan man diskutere meningsmålinger, det gør man meget ofte, men det er i hvert fald helt typisk, at hver evig eneste måling fra hvert eneste institut, der foretager disse målinger, samstemmende giver udtryk for, at op mod 100 pct. af den danske befolkning ønsker, at straffene skal skærpes, og det har regeringen ikke taget til efterretning.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det lyder hult, når hr. Torben Lund taler om konsekvenser på voldsområdet, for det er jo sådan, som hr. Per Stig Møller netop har sagt her fra talerstolen, at der kun er blevet skærpet en lille smule, idet skærpelsen ikke har medført mere end omkring 40 sager om året, og at man desværre har deponeret sin handlekraft hos kriminologerne på Københavns Universitet og andre steder.

Og det er et spørgsmål om holdninger, for nu har vi netop fået vedtaget loven om den organiserede kriminalitet og rockerkriminaliteten, hvor man også har broderet lidt i det oplæg, som vi allerede havde her i Folketinget i marts 1995, og det vil sige, at regeringen bærer et medansvar for den udvikling, vi har haft på det område, fordi den ikke har formået at tage sig sammen og få vedtaget den lovgivning, som en stor rapport pegede på allerede i marts 1995, og som blev bakket op af den daværende justitsminister og nævnt i statsministerens åbningstale i efteråret 1995, men som vi så i Politiken i februar 1996 kunne læse var blevet udskudt.

Derfor må vi blot konkludere, at der er ikke vilje til det i Socialdemokratiet og regeringen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg har valgt ikke at blande mig ret meget i de korte bemærkninger, for der er jo ingen grund til at grave flere grøfter end højst nødvendigt, men jeg må sige, at jeg måske er lidt forvirret på